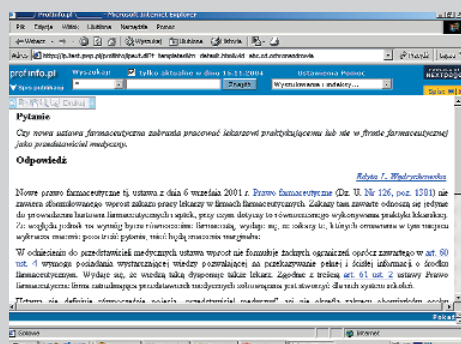
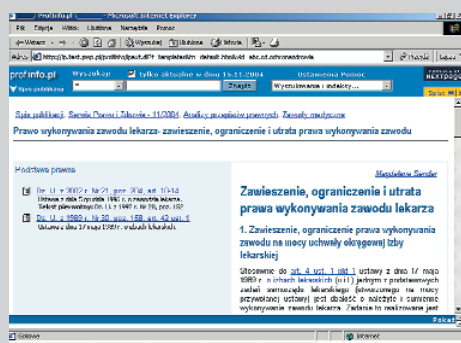

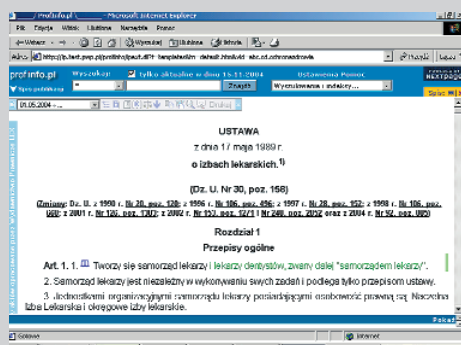
Strona startowa

Odpowiedź na pytanie

Podstawa prawna

Ustawa o izbach lekarskich

Serwis Prawo i Zdrowie
CD – ROM

Czy przepisy ustawy Prawo farmaceutyczne zabraniają lekarzowi praktykującemu w firmie farmaceutycznej pracować jako przedstawiciel medyczny?

Prawo farmaceutyczne, tj. ustawa z 6 września 2001 r. *Prawo farmaceutyczne* (DzU nr 126, poz. 1381) nie zawiera sformułowanego wprost zakazu pracy lekarzy w firmach farmaceutycznych. Zakazy tam zawarte odnoszą się jedynie do prowadzenia hurtowni farmaceutycznych i aptek, przy czym dotyczy to równoczesnego wykonywania praktyki lekarskiej. Ze względu jednak na wymóg bycia równocześnie farmaceutą zakazy te, których omawianie w tym miejscu wykracza znacznie poza treść pytania, będą mieć znaczenie marginalne.

W odniesieniu do przedstawicieli medycznych ustawa wprost nie formułuje żadnych ograniczeń, oprócz zawartego w art. 60, ust. 4 wymogu posiadania wystarczającej wiedzy pozwalającej na przekazywanie pełnej i ścisłej informacji o środku farmaceutycznym. Wydaje się, że wiedzą taką dysponuje także lekarz. Zgodnie z treścią art. 61, ust. 2 ustawy *Prawo farmaceutyczne* firma zatrudniająca przedstawicieli medycznych zobowiązana jest stworzyć dla nich system szkoleń.

Ustawa nie definiuje równocześnie pojęcia *przedstawiciel medyczny* ani nie określa zakresu obowiązków osoby zatrudnionej na takim stanowisku. Pojęcie to jest jednak w ustawie wielokrotnie używane, oprócz wskazanych już art. 60, ust. 4 i art. 61 wypada szczególnie zwrócić uwagę na treść art. 52 i 55, które to przepisy dotyczą reklamy środków farmaceutycznych. Zgodnie z dyspozycją art. 52, ust. 1, pkt 4 działalnością reklamową jest m.in. odwiedzanie przez przedstawiciela medycznego osób uprawnionych do wystawiania recept i prowadzących zaopatrzenie w produkty lecznicze. Zgodnie zaś z treścią art. 55, ust. 2 reklama nie może polegać na m.in. prezentowaniu środków farmaceutycznych przez osoby posiadające wiedzę medyczną. Zestawienie tych dwóch unormowań prowadzi zatem do wniosku, że lekarz może być przedstawicielem medycznym, ale będąc nim, nie może prezentować produktów swojego pracodawcy, co wydaje się (przynajmniej zdaniem ustawodawcy) należeć do zasadniczych zadań przedstawiciela medycznego. Wypada podkreślić, że ta sama sytuacja dotyczy każdej osoby posiadającej wykształcenie medyczne, przy czym ustawodawca nie używa tu dookreślenia wyższe i nie definiuje tego pojęcia, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że również pielęgniarka nie może prezentować produktów leczniczych. Jeżeli zatem przedstawicielem medycznym nie będzie farmaceuta, to nie wydaje się realne spełnienie wymogu posiadania przez niego wystarczającej wiedzy, po najlepiej nawet prowadzonych kursach wewnętrznych.

Powyżej wskazane unormowanie ustawy może budzić poważne zastrzeżenia zarówno co do *ratio legis*, jak i w pewnej mierze wewnętrznej sprzeczności. Na marginesie można też rozważyć zgodność tego typu unormowania z normami Konstytucji, gdyż stwarza ono nieuzasadnione ograniczenie możliwości pracy dla osób posiadających wykształcenie medyczne. Jest ono tym bardziej nieuzasadnione, że zakaz prezentacji dotyczy wszelkich prezentacji – nie tylko o charakterze publicznym.

Opracowanie: Edyta L. Wędrychowska
Źródło: Serwis Prawo i Zdrowie CD-ROM
(www.profinfo.pl/prawizdrowie)
Wydawca: Dom Wydawniczy ABC 2004